

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) Patents Court (Zjednoczone Królestwo) w dniu 18 grudnia 2012 r. — Astrazeneca AB przeciwko Comptroller-General of Patents

(Sprawa C-617/12)

(2013/C 86/15)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division) Patents Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Astrazeneca AB

Dруга strona postępowania: Comptroller-General of Patents

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy szwajcarskie pozwolenie na dopuszczenie do obrotu nieudzielone zgodnie z administracyjną procedurą wydawania zezwolenia ustanowioną w dyrektywie 2001/83/WE⁽¹⁾, ale automatycznie uznawane przez Liechtenstein, może stanowić „pierwsze zezwolenie na obrót produktem” dla celów art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 469/2009/WE⁽²⁾?
- 2) Czy odpowiedź na pytanie pierwsze byłaby inna, jeśli:
 - a) zestaw danych klinicznych, na podstawie których organ szwajcarski wydał pozwolenie na dopuszczenie do obrotu, został uznany przez Europejską Agencję Leków za niespełniający warunków dla wydania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu zgodnie z rozporządzeniem nr 726/2004/WE⁽³⁾; lub
 - b) szwajcarskie pozwolenie na dopuszczenie do obrotu zostało zawieszono po jego wydaniu, a jego obowiązywanie zostało dopiero przywrócone po przedstawieniu dodatkowych danych?
- 3) Jeśli art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 469/2009 odnosi się wyłącznie do pozwoleń na dopuszczenie do obrotu wydanych zgodnie z administracyjną procedurą wydawania zezwolenia ustanowioną w dyrektywie 2001/83/WE, czy okoliczność, że produkt leczniczy został po raz pierwszy wprowadzony do obrotu w EOG na podstawie szwajcarskiego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu automatycznie uznawanego w Liechtensteinie, które nie zostało

wydane zgodnie z dyrektywą 2001/83/WE, sprawia, że w odniesieniu do tego produktu nie można wydać dodatkowego świadectwa ochronnego zgodnie z art. 2 rozporządzenia nr 469/2009?

- (¹) Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 152, s. 1).
- (³) Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. L 136, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht (Niemcy) w dniu 10 stycznia 2013 r. — Bayer CropScience

(Sprawa C-11/13)

(2013/C 86/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundespatentgericht (Niemcy)

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawczyni i skarżąca: Bayer CropScience AG.

Pytania prejudycjalne

Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej zostaje przedstawione następujące pytanie prejudycjalne w przedmiocie wykładni art. 3 ust. 1 i art. 1 pkt 8 i pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 1610/96⁽¹⁾:

Czy pojęcie „produkt”, użyte w art. 3 ust. 1, art. 1 pkt 8 i pojęcie „substancja czynna”, użyte w art. 1 pkt 3 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że obejmują one także sejfny?

- (¹) Rozporządzenie (WE) nr 1610/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. dotyczące stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla środków ochrony roślin, Dz.U. L 198, s. 30

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 14 stycznia 2013 r. — Alpina River Cruises GmbH i Nicko Tours GmbH przeciwko Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia

(Sprawa C-17/13)

(2013/C 86/17)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Alpina River Cruises GmbH i Nicko Tours GmbH

Strona pozwana: Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia

Pytanie prejudycjalne

Czy rozporządzenie Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ma ono zastosowanie do działalności rejsowej prowadzonej między dwoma portami państwa członkowskiego bez zaokrętowania i wyokrętowania różnych pasażerów w tych portach, ponieważ wspomniana działalność rozpoczyna się i kończy zaokrętowaniem i wyokrętowaniem tych samych pasażerów w tym samym porcie państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczące stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie państw członkowskich (kabotaż morski); Dz.U. L 364, s. 7.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 15 stycznia 2013 r. Ministero dell'Interno przeciwko Fastweb SpA

(Sprawa C-19/13)

(2013/C 86/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Ministero dell'Interno

Druga strona postępowania: Fastweb SpA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 2d ust. 4 dyrektywy nr 2007/66 ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, iż w wypadku gdy instytucja zamawiająca przed udzieleniem zamówienia bezpośrednio określonego wykonawcy wybranemu bez uprzedniego opublikowania ogłoszenia o zamówieniu, opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ogłoszenie o przejrzystości ex ante i odczekała co najmniej dziesięć dni z zawarciem umowy, sąd krajowy automatycznie — zawsze i w każdym wypadku — nie ma możliwości orzec nieskuteczności umowy chociażby stwierdził naruszenie przepisów, które w określonych warunkach pozwalają na udzielenie zamówienia bez przeprowadzania przetargu?
- 2) Tytułem ewentualnym, czy art. 2d ust. 4 dyrektywy nr 2007/66 — rozumiany w ten sposób, że wyklucza możli-

wość orzeczenia na mocy prawa krajowego (art. 122 codice del processo amministrativo) nieskuteczności umowy, pomimo stwierdzenia przez sąd naruszenia przepisów pozwalających pod pewnymi warunkami na udzielenie zamówienia bez przeprowadzania przetargu — jest zgodny z zasadami równości stron, niedyskryminacji i ochrony konkurencji oraz zapewnia prawo do skutecznego środka prawnego ustanowione w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych, Dz.U. L 335, s. 31.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 15 stycznia 2013 r. — Daniel Unland przeciwko Land Berlin

(Sprawa C-20/13)

(2013/C 86/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Daniel Unland

Strona pozwana: Land Berlin.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pierwotne lub wtórne prawo Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim dyrektywę 2000/78/WE ⁽¹⁾, należy interpretować w taki sposób, iż szeroko rozumiany zakaz nieuzasadnionej dyskryminacji ze względu na wiek obejmuje także przepisy krajowe dotyczące wynagradzania sędziów krajów związkowych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1: Czy w wyniku wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej można stwierdzić, iż przepis krajowy, w myśl którego, na wysokość podstawowego wynagrodzenia sędziego w momencie jego zatrudnienia i późniejszy wzrost tego wynagrodzenia zasadniczy wpływ ma jego wiek, stanowi bezpośrednią lub pośrednią dyskryminację ze względu na wiek?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 2: Czy wykładnia pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uzasadnieniu takiego przepisu prawa krajowego, którego ustawowo przewidzianym celem jest wynagradzanie doświadczenia zawodowego lub umiejętności społecznych?